

La realitat és molt dura

2a divisió B. L'Olot, en posició de descens directe a tercera, viu un moment convuls i poc habitual en els últims anys. Vílchez, de moment, sembla que tindrà el partit al Prat de marge

Carlos Martínez lluita cos a cos amb Mario (Lleida) durant el matx de diumenge Foto: L. SERRAT.

L'Olot continua en depressió i, de moment, no troba la recepta idònia per trencar la mala dinàmica de resultats que s'allarga ja a nivells molt preocupants. El conjunt que dirigeix Eduardo Vílchez no guanya des del 27 d'octubre –contra el Badalona (1-0)–, i la sèrie de vuit partits sense cap victòria ha enfonsat els olotins a la dissetena posició, que els enviaria, a hores d'ara, a tercera divisió: “De vegades penses en l'infortuni, però si fa tantes jornades que no guanyem alguna cosa més devem estar fent malament”, explicava el capità de l'Olot, Abel Solé, que va voler enviar un missatge d'optimisme a l'afició olotina: “L'equip està tocat, però mentre hi ha vida hi ha esperança. Aquest equip no es rendirà mai i quan sumem una victòria ho veurem tot diferent.”

Calma tensa a la junta Pocs minuts després d'acabar el matx contra

el Lleida, alguns membres de la junta directiva de l'Olot, juntament amb el president, Joan Agustí, parlaven sigil·losament en un costat de l'herba del camp. Amb rostres de preocupació, però amb certa dosi de realisme, el president va escollir transmetre un missatge de calma mesclat amb interrogants: “Som un club que treballa de portes endins. Tenim una estructura, amb un director esportiu, secretari tècnic, i demanem solucions. Les solucions tècniques les ha de trobar l'equip tècnic però, si no n'aporta, la junta també haurà d'actuar”, avisava Agustí, que tot i això va reconèixer: “Estem en una categoria molt difícil, els equips són molt potents i tothom treballa per tirar molt amunt.” L'afició parla Una part de la grada d'animació de l'Olot es va dirigir cap a la zona dels vestidors a la conclusió del partit. El grup d'aficionats no volia res més que demanar implicació als jugadors –alguns van sortir a aplaudir-los–, solucions al president i també la dimissió del tècnic: “És difícil trobar una afició que animi quan les coses van molt malament. Hem de treballar i no plorar”, deia Agustí, que, en referència a l'actitud dels aficionats després del matx, va ser clar: “El que ha passat amb l'afició no passa enlloc.”

De moment, Eduardo Vílchez sembla que mantindrà el càrrec en espera de treure un bon resultat diumenge contra el Prat, una final per a tots.

Publicat a:

-El 9 Esportiu. Comarques Gironines 17-12-2013 Pàgina 20

Font del document:

http://www.el9.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/702021-la-realitat-es-molt-dura.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss